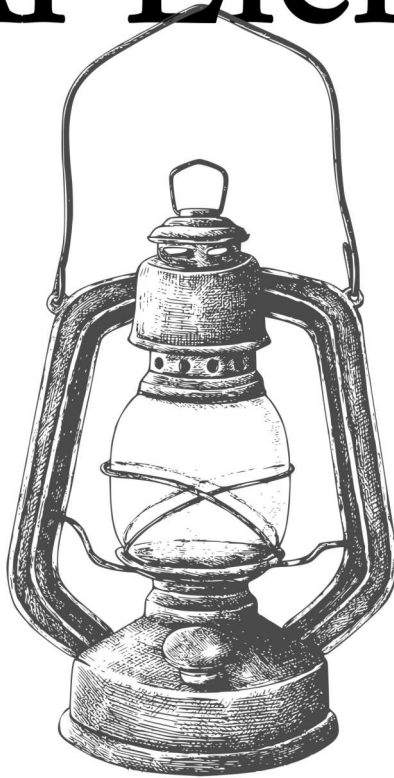

Al Licht

Gedichten over
de zoektocht naar licht

Rob Spee

Al Licht

**Rob Spee
2026**

Alles in deze uitgave mag worden vermenigvuldigd.
Alle teksten en platen zijn bedoeld om gedeeld te worden,
zoals ze ook door het universum met mij zijn gedeeld.

Verspreid het zoals je liefde verspreidt:
hoe meer je ervan deelt, hoe meer er van is.

Wil je contact met me opnemen, of naar me verwijzen?
Dat kan!

Je kunt me mailen: rob.spee@live.com

Bellen: 06-81900911

Of mijn website bezoeken:

<https://rhythmofbeing.yourfreespace.nl>

Voor Rohan

Dat je altijd het licht in het donker mag zien

Voor Rosella

Mijn kaarsje waar ik thuis kom

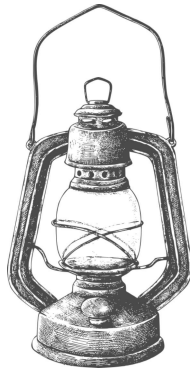
Inleiding

Overal zoek ik licht. In liedjes, in teksten, in beelden.
Door de golven van het leven heen, op het ritme van mijn
zijn, vind ik het licht dat door alles heen schijnt.

Dat licht heb ik verzameld en heb jij hier nu in je
handen. Mijn reis, beginnend vanuit het donker van
binnen naar het licht overal.

Al Licht.

Van mens tot melkweg

Rol

als alles er uit moet en minder erin
waarom heb ik soms ineens veel minder zin
voelt het als vanouds net zoals het begin
of ik niks geleerd heb dus zak er maar in

het drama van binnen, het dragen van buiten
ik sluit alle deuren toch breken de ruiten
kan niet binnen blijven, is niet uit te sluiten
dat alles ontploft, maar ik wil niemand stuiten

tegen het harnas da'k zelf heb gebouwd
verleden verzegeld en niemand vertrouwd
ik neem dus maar aan dat je niet van me houdt
als 'k niet alles doe, doe ik dus alles fout

dus doe ik maar niets maar ik hou het niet vol
het moet exploderen, het stijgt naar m'n bol
dus ik schrijf en ik spreek en beweeg en ik hol
tot ik weer mezelf speel en niet meer een rol

Leeg

een huis vol lege muren, een kamer kale vloeren
de lucht niet te verduren, het pand niet overvoeren
de wind echt laten waaien, vol moed de tochten trekken
je nieuwe zaden zaaien, iets uit de grond verwekken

een huis vol lege wanden, op reis met vliegmachines
verkennen nieuwe landen, vol krachtvoer, vitamines
de echte vrijheid nemen, en daardoor liefde geven
je vieze ramen zemen, of liever buiten leven

een huis vol lege kasten, op weg naar nieuwe gronden
ontmoet er rare kwasten, mezelf hier gevonden
ik luister vreemde talen, ik lees de oude woorden
ik kom de leegte halen, de diepste kou vermoorden

een huis vol nieuwe plannen, niet langer meer op stellen
verlangen overmannen, of er compleet in smelten
ik voel dat ik kan blijven, ik hoef niets meer te zoeken
dit zal nu wel beklijven, dit vraagt niet meer om boeken

Zegewagen

de zegewagen mag vertrekken
zodra de wielen zijn gepoetst
de teugels klaar zijn om te trekken
het dak weer schoon op deze koets

de zegewagen mag vertrekken
wanneer de paarden zijn verzorgd
met hooi, de vloer mag niet meer lekken
en hoefijzers goed zijn geborgd

de zegewagen mag vertrekken
als al het leer weer glanzend is
en al het volk achter de hekken
er nergens meer een pantser mist

de zegewagen zal nooit rijden
als niemand ziet, het is compleet
als jij hem niet durft te bestijgen
dan weet ik dat hij nooit meer reed

Overvloed

ik was bijna vergeten te betalen
voor waar ik zoveel van genoten had
we deelden anekdotes en verhalen
't was zo gezellig dat ik het vergat

ik was bijna vergeten te bewaren
herinneringen aan jou in mijn hart
die waarvan zo doordrenkt zijn al mijn jaren
de lichte punten, werd het soms zo zwart

ik was bijna vergeten te begeren
en lief te hebben voorbij alle pijn
door schade, schande, heb ik moeten leren
hoe met een open hart bij je te zijn

ik was bijna vergeten te bedanken
voor al het moois da 'k in mijn leven krijg
soms heb ik te veel druiven aan mijn ranken
de overvloed waardoor 'k per ongeluk zwijg

Berg

diep weggestopt in een donkere kamer
worden metalen en stenen verzameld
er zijn geen lampen, geen deuren of ramen
zou me er eigenlijk voor moeten schamen

maar dat ik schrijf en op deze manier
tik op een scherm en niet op papier
dank ik aan wat ik hierboven beschrijf
mijn schrijfsels kosten een ander zijn lijf

dan is het tijd om vervanging te zoeken
scherm is zo traag dus ik zit soms te vloeken
ik ben het zat dus ik kijk op het web
of 'k iets kan vinden waar ik wat aan heb

dit apparaat gaat opnieuw op een reis
niet op vakantie en niet naar Parijs
het treft onze held uit het eerste couplet
wordt bovenop de afvalberg gezet

Blaadjes

"*heb jij het al gehoord?*", er ligt een blaadje op het spoor ik vind het echt gestoord en eerlijk waar een beetje goor ik hoop dat het nog op te lossen valt voor morgenvroeg want anders zie ik het al aankomen, ik weet genoeg

"*heb jij het al gezien?*", er is een bovenleiding stuk alles in acht genomen hebben we nog best geluk want laatst hoorde ik dus, er lag een blaadje op het spoor maar godzijdank was iemand scherp en hadden ze het door

"*heb jij het al gevoeld?*", het is onstuimig weer vandaag of daar nog iets aan te verhelpen valt, dat is de vraag gelukkig is de bovenleiding heel en bovendien heeft men al weken geen nieuw blaadje op het spoor gezien

"*heb jij het al gelezen?*", er zijn weer omstandigheden waardoor er afgelopen tijd veel minder treinen reden geen bovenleiding stuk, het weer is rustig, en zie daar de winter is in aantocht, met de blaadjes is het klaar

Big Bang

ik haal nu alle blokjes uit elkaar
geen vliegtuig, en geen auto, en geen huis
welk deel daarvan blijft er in wezen waar
de spiegels, of de vleugels, het fornuis?

wanneer ik alle deeltjes onderscheid
gedachten en gevoelens en gedrag
welk deel daarvan is dan mijn eigenheid
of is er meer waarvan ik dromen mag?

wanneer ik moleculen separeer
en allen vinden ze een nieuwe stek
worden ze mij dan ooit opnieuw een keer
of ben ik strakjes op iedere plek?

wanneer ik zelfs de moleculen splits
en alles in één klap is weggevaagd
begint het dan van voren met een flits
of is dat simpelweg te veel gevraagd?

Universum

een klein universum met alles erin
met wielen en ramen, pas dan heeft het zin
hoe komen we anders als mensheid vooruit?
bewegen we door naar een ander geluid

een klein universum waar wij elkaar zien en
ook durven te kennen da's wat wij verdienen
de veiligheid die we onszelf permitteren
gepaard met de vrijheid om van jou te leren

een klein universum waar ieder zijn wegen
probeert af te leggen, al kom je wat tegen
problemen en strijd, tegenslagen, verdriet
kijk goed naar de ander en of je dat ziet

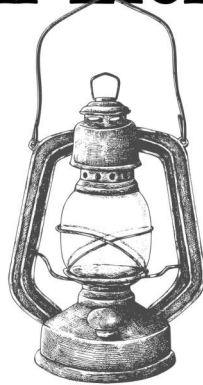
een klein universum, ben net pas aan boord
de reis duurt niet lang, of dat heb ik gehoord
tot nu toe tevreden, benieuwd naar de rest
maar jullie ontmoeten was voor mij het best

In deze bundel neem ik je mee op de reis die ik zelf de afgelopen jaren heb gemaakt. Door het donker heen, zoekend naar het licht. Bij iedere stap die ik zette, ieder lichtje dat ik vond, voelde ik, schreef ik, om het te kunnen delen.

Ik hoop dat je een lichtje mag vinden, hoe donker het soms ook wordt. Dat de gedichten in deze bundel lichtjes mogen zijn op jouw weg, waar die je op dit moment ook leidt. Want waar je ook gaat, het licht is nooit ver weg.

Al Licht

Uitgegeven in eigen beheer
door Rob Spee

